

Als altijd lapt Alex van Warmerdam met **sardonisch**
genoegen scenariowetten aan zijn laars.

Van Warmerdams nieuwste biedt prachtig camerawerk, prettig bizarre humor en het bedwelvende gevoel dat alles kan gebeuren.

Schneider (Tom Dewispelaere) is jarig. Nadat hij zijn cadeaus heeft uitgepakt, neemt hij afscheid van zijn twee blonde dochtertjes en zijn al even frisse, blonde vrouw, stopt zijn broodtrommel vol met donkervolkorenboterhammen en vertrekt naar zijn werk. Met tegenzin, want eigenlijk zou hij vandaag niets doen. Zijn opdrachtgever heeft hem een spoedklus aangesmeerd: hij moet Bax omlaggen, een schrijver die in een wit houten huis aan het water woont.

Bax (Alex van Warmerdam) probeert intussen zijn nieuwe vriendin het huis uit te werken, omdat zijn dochter Francisca op bezoek komt. Zij blijkt depressief te zijn, Bax heeft zich in een datum vergist, oud zeer komt langs in de vorm van een nare opa, drank en drugs verdoven de boel en zo gebeurt er nog veel meer in *Schneider vs. Bax*, al of niet verklaarbaar.

Twee jaar na *Borgman* (geselecteerd voor de competitie om de Gouden Palm in Cannes, bekroond met drie Gouden Kalveren) komt Alex van Warmerdam al met een nieuwe film – snel voor zijn doen. Als altijd lapt de regisseur met sardonisch genoeg scenariowetten aan zijn laars. Zijn films bevatten een interne, dubbelzinnige logica: het een volgt niet noodzakelijk uit het ander, maar er is altijd een hand die zijn personages bestuurt, als een hogere macht. Iedereen praat bijvoorbeeld Warmerdamiaans, wat fraaie dialogen oplevert.

Het kat-en-muisspel tussen de keurige huisvader Schneider en de morsige Bax ('Ik rook af en toe een joint, ik snuif coke. Jij eet muesli, daar zeg ik toch ook niks van?') loopt al gauw uit op een loopgravenoorlog. Wie daarbij aan de goede kant staat, is een raadsel. Handig weet Van Warmerdam de sympathie nu eens hier, dan weer daar te leggen. Zelfs de weldenkende Francisca (een sterke rol van Maria Kraakman) blijkt een grillige heldin.

Schneider vs. Bax heeft veel moois te bieden: fotogenieke locaties met veel riet en water, prachtig camerawerk, prettig bizarre humor en vooral het bedwelvende gevoel dat alles kan gebeuren. In dit zompige natuurgebied staat niets vast, zeker niet de betekenis van het verhaal, al wekt Van Warmerdam met een verwijzing naar bokkenrijders de indruk dat er weer eens een pact met de duivel is gesmeed.

Het is bijna jammer dat de film uiteindelijk toch naar een beslissende finale toewerkt. Die kan, na zo veel fijne ontregeling, niet anders dan onbevredigend zijn. Tegen het einde van *Schneider vs. Bax* is de fantasie van Van Warmerdam uitgeput. Het maakt de film minder krachtig dan *Borgman*, ook al omdat er minder op het spel lijkt te staan. Van Warmerdams negende speelfilm is niet zijn beste, wel een van zijn betere.

Pauline Kleijer

Schneider vs. Bax

Komedie/drama/
thriller

★★★★★

Regie

Alex van
Warmerdam.

Met

Alex van
Warmerdam, Tom
Dewispelaere,
Maria Kraakman,
Gene Bervoets,
Annet Malherbe.
94 min., in
40 zalen.